

Farkasdy Zoltán

(Budapest, 1923. 02. 07. – Budapest, 1989. 07. 03.)

Összeállította: Rombauer Gábor

A Műegyetem elvégzése közben külföldön szerzett szakmai gyakorlatot. Komoly segítséget kapott Széll Lászlótól, mint pályakezdő mérnök. Farkasdy Zoltán a II. világháború utáni építészetünk egyik legfontosabb alakja, alkotó építész, oktató és szakíró. Fejér megyei tevékenysége Dunaújvároshoz kapcsolódik, 1956-1964-ig tervezte a kórház épület-együttesét, majd 1977-ben (Kaszás Károllyal) ennek újabb ütemét is. Első Ybl-díját e munkája elismeréséül kapta.

Később egyetemi oktatóként komoly szerepet játszott az építészek képzésében. Oktatói pályáját egyetemi tanárként fejezte be.

1941-1944: József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem építész karán tanult. 1945-1946-ban egy évet töltött hallgatótársaival Dániában, Silkeborgban Max Papen, Koppenhágában pedig Bendisen, Klein és Jorn Utzon magánirodájában. 1947-ben befejezte a Budapesti Műszaki Egyetemet. 1947-1949-ig Széll László magánirodájában dolgozott, közben Árvé Károly prof. tanársegédje volt az Épületszerkezettan tanszéken. 1949-1951 között a Magasépítési Tervező Intézetben (MATI) dolgozott. 1951-ben alapító tagja volt a Magyar Építőművészek Szövetségének, majd főtítkára, később alelnöke lett. 1951-1953: a Középülettervező Vállalat műteremvezetője volt. 1961-ben áthelyezték a Típus-tervező Intézetbe (TTI). 1970-ben súlyos szívinfarktusból felgyógyulva a Budapesti Műszaki Egyetem Középülettervezési tanszékén vállalt állást, 1973-tól docens, 1982-től professzor volt.

1949-1952 között Janáky István munkatársaként tervezett épületeit a két világháború közötti modern stílus tradícióinak továbbélése jellemzi. A modernizmust megtagadó szocialista realizmus időszakában a reformkori Magyarország építé-

szeti örökségéhez visszanyúlva vidéki kúriák stílusában tervezte jól sikerült épületeit. 1956-1971 között vált rendkívül sokat foglalkoztatott, termékeny és elismert építésszé. Épületeit a környezethez való alkalmazkodás, jól megoldott tömegkapcsolatok, változatos homlokzatok és építési technikák jellemzik, melyek műemléki környezetbe tervezett modern házainál éppúgy érvényesülnek, mint kórházainál, toronyházainál, strandépületeinél vagy szállodáinál.

Szakkikkeit elsősorban a Magyar Építőművészet című folyóirat közölte.

Legfontosabb épületei

1949: Budapesti Műszaki Egyetem Stoczek utcai oktatási épülete

1949-1951: Nehézipari Műszaki Egyetem építésének első üteme, Miskolc

1957-1959: Úri u. 32. Tóth Árpád sétány 24., Fortuna u. 15. Budapest

1956-1964: 500 ágyas kórház, Dunaújváros

1959-1961: Úri u. 34. Budapest

1961-1962: Strandépület, Balatonfüred-Arács

1963-1968: Dísz tér 8. [Kenessey Attilával] Budapest

1963-1970: 15 emeletes toronyházak, Kelenföld Budapest

1965-1970: Úri u. 30. Budapest

1968-1970: Hotel Olympia, Normafa

1967-1975: 400 ágyas gyermekkórház, Miskolc

1977: kórházbővítés, Dunaújváros

1986: emeletréépítés, Budapesti Műszaki Egyetem Stoczek utcai oktatási épülete.

Kitüntetései:

1963, 1973: Ybl-díj;

1986: Kossuth-díj.

Forrás:

www.artportal.hu

Magyar Építőművészet, 1967/3.